

Սաւկայն կրետացու այդ խիստ հպար-
տութեան հետ միասին չպէտք է մոռա-
լալ նրա գլխաւոր առաքինութիւններէց

*) Կրճատումն իւսր ի գօրաւի, որ նշա-

Անանեանը, իսկ մնացածը հանգանակեց
արժ. Տէր-Գալիթ Նարախանը:
Լիաւոր ինը, որ նստին սրտամոր:

Թեանս պալովը վերջ կըզորով անս ան-
վերջ իւշվութիւններն ու արմուկնե-
րն, որոնք շարունակ յուզում են սեղ-
ւոյս հասարակութեան մեքերը:

Բաւական է անծանաթարկ իրանց
անձնայան շահերի համար ջուր գլտո-
րողներին, կաննաւարկ կեկղցող միա-
բնութեան և երէցփոխանի փոխադա-
յարաբերութիւնները, կըլընականապէս
լուծում են սոյ վիճելի կէտերն և մնա-
ն համարակուսեան մէջ կտորկայեօթ
հանձնարայնութիւնն ու խաղաղութիւնը:

որին այնքան ձգտում է նա:

* *

Ամենայն տեսակ հանրերով հարուստ մի քանի երկիրը մինչև այսօր դեռ չէ ենթարկուել լուրջ դիտական երկաթա՛նակա և հետադուրծեման, որովհետև կազմավորվեցան կողմից այդպիսի մի կարծր ձեռնարկով թիւն մինչև այժմ:

ճողորդում են մայրաքաղաքի լրագրեն-
րը, Պետերբուրգում՝ կայանալիք երկ-
րաքանական ժողովից յետո՝ Նբա մի-
ջանի անդամները կայցելեն և մեր եր-

Իբրեւ Միջագային երկաթաբանական համաժողովի VII բաժանմունքի տղերի հա ննելա Պետերսենը այս տարի, օգոս տոսի կէսին և ժողովին մասնակցելու ցանկութիւնն են յայտնել տրբէն 1000 հոգի։ Ժողովին ներկայ կըլինին գիտաւ կաննիք աշխարհի բոլոր կողմերից Բա ցի յատուկ մասնագէտները, ժողովի ցանկաւցեցելու ցանկութիւնն յայտնողներն մէջ կան նաեւ բազմաթիւ զինուորական

ներ, հռչակաբանկաններ և մինչև անգամ կախաղան։ Ժողովող չի բաժանականալ մի այնի զեկուցուցանողի ընթերցումով, այն անդամաներն թողի կարգուրել ծանօթյա նալ երկրի այն մասերի հետ, որոնք հրկալբանկանն անգամկէտալ շահագրծմ երկուստան են։ Ժողովող յիտոյ, անգամ յները մտաղեր են ուղկուրուրել Կողկաս երկալբանկան կան հետագոտուր թիւներն կա տարիուր։

ներ, հռչակաբանկաններ և մինչև անգամ կախաղան։ Ժողովող չի բաժանականալ մի այնի զեկուցուցանողի ընթերցումով, այն անգամաններն թթյոյ կարտուրի ծանօթյա նալ երկրի այն մասերի հնու, որտեղ երկրաբանական առնակէտաց շահագրութիւններն են։ Ժողովող յիսոյ, անգամ ներք մտադիր են ուղկորոշել Կովկաս երկրաբանական հետազոտութիւններ կա-
մարելու։

* * *

Կովկ. գերդաստանապետան թերթը
հաղորդում է թե Ղարապազում լծող
շունների համաճարակ հիւանդութիւն
է երեացել, կոտորվում են անհամար
թաւաշների, այսպէս որ մի անասնի 20
հաւերից մնացել է միայն 40 ը:

* * *

ԱԶԷՄԵԱՆԻ ԴՐԱՄԱԳԼՈՒԽՆԵՐԸ

Այդ վերնագրով «Յիրժ. Վիդ. Լրագիրը հրատարակում է հետևյալ

ցը ձեռին մօտենում է և քաղաքավարու
թիամբ առում «օրիորդ, ներկեք, տու-
ղիսկու ժամանակ է ակեր վերջացաւ»...

Զարթնում է նդիսարէթը սար-
սափից դողալով. նա շուտ է գալի
ձանի կողքին, մի փոքր բարձրանում
կռնի վրայ և ցնորաժի նման ապուշ-
ապուշ նայում է իւր շուրջը: Նա տես-

—Ա՞մա՛մ, երգող է, մտածում է նա մի բնույթ է խոր ու հանգիստ հազուց նստելով՝ նորից պատուհան է մեկը վրայ գլուխը թաղում՝ փափուկ բաճենիկ մէջ նա պտուկներ է հիսարացու աշքերով, ու շատ հանդիպում է թիֆլիսացման է գզու իրան. փրկիկնայով վրայ բնան նա չի է

մտածում. նրան թւում է, թէ երբ
ծաղիկ են, հանդարտ հոսում է արևի
և սրբ հետ է բոլոր կենսական ուղիեր
և այդ բանի, ոչ թէ վախեցնում է նրան
այլ մինչև անգամ չափ դիր է գալիս,
նա ցանկանում է շատ դուրսիցան մե
քնիկ, քնիկ երկամբ, անվերջ և կրթե
չարթնանալ...

Ը.

Անցաւ մի շարաթիկ եւս։ Բժիշկը գլխի
միտալամբի մի ջանի զդիտառածներ
տուեց յայտնի պատուոճներն եւ դադա-
րեցրեց իւր այցելութիւնները։
Եղիաթեթը ոտքի ելաւ. նա այլեւ
չէ պատկուծ. օրերով անընդհան չէ քլ-
նուծ։
Հասաւ երջանիկ եւ վարուց սպասա-
շար։ Գիմնադիտածն տեղի ունեցաւ մ.
օրը քառասոր ակտ։ Եղիաթեթը վեր-

մարտական փառաքանի ն. Այլ-
մաներ: Իւր կէտ միլիոնի չափ կա-
րողութիւնը նա գրեթէ ամբողջովին
թողեց իւր մայրենի քաղաքին՝ զբա-
սւել շատոր բնակիչներին որպէս հա-
մար մի արհեստակրտական ուսում-
նարան և գլխիթթիկ պանսիոն հիմ-
նելու նպատակով: Գտնակալատար
նշանակուած էին նրա պարիք. Այլե-
մաներ, փաճառան պ. Քիզիլիւր
և թիւրքիայորդ սովետեիկ Ս. Յա-

ղարքը պահանջ ներկայացրեց իւր ա-
տենապալիքի գէմն ու ծաղաղորդի նա-
հանգայլի գոտաորանը գործը շարժա-
նքի օգտին վճեց, եւ աճա իրեցա
պէս հաշիւը ստացուեցաւ: Ձայնա-
ւորները կարգադրեցին ու շտարմ մնա-
ցին: Արդէն վեր եւ վերջ կարգադրու-
ակներն երևում էին: օրինադարացու-
թեան հետքերը: Ընդդրուեցաւ մի
յանձնադրով: Դրա տուած տեկի-
կարի համաձուտութիւնը հետևեալն
է. 1) կտակապատիրները ճշտու-
թեամբ չեն լուսաբանի նախիջեալն
օրապէս: Եւսեալն էլ իւրաքանչիւրն

ն են բարեգործական ֆոնդից՝ առանց տուկոսներ վճարելու, և դրամները պետական բանկին՝ յանձնելու, 4) կտակակատարները ապօրինի կերպով վաճառել են կտակակատար տիկին Սջէմանին բարերարի գինեւաճառանոցը, 5) կտակակատարին ըստ անհանդիս հեղափոխական են

սեղմեց նրա ձեռքը. ուսումնական չլը-
ջանի հոգաբարձուն, որ անձամբ ներ-
կայ էր տակին, քարհանձեց գրկիկ նը-
րան և համարորեի...

Եղիաբեթը շկարողացաւ տանիկ
այսչափ բազդադուրսեցան ծանր բեռը
և այդ օրը նորից տկարացաւ, բայց հե-
ռաւճուայնման ընդհերկալը ու սաստիկ-

տուել այլ մարդ հետ, որ ամեն ինչ
վերադառնա էն նա խոյով կերպով սպասում
էր ինչ էլ ինչ որ խոտը, մի ինչ որ պզը-
լիտաբոց բանի, առին խոշոր և առին
էական, բան ինչ որ տեղի անցանք և
անցան: Բայց օրերը՝ միատեսակ երկր-
ձանձրալի օրերը հետևում էին միմյանց
և այդ խոտը՝ ու պզլիտաբոց բանը չէր
գալիս: Եղինարէէն պակաս տխրել, Ինչ-
իբան զրպարում կամ վրայ եկող տխրու-

Նդիսարէթը դարձնաւ տխուր էր, անտանիլ՝ տխուր: Նա սկսեց ասեղնադարձութեանը եւ իսկոյն յետոյ կար ու ձևով պարսպակ: Նա դէն գոցեց թէ մինը, թէ միւր. սկսեց նկարելու ին՝ դարձնա միևնոյն, ո՛չ մի բան, ո՛չ մի պարսպ մտնը նրա սրտովը շէր. ամէն ինչ ձանձ

Կատակաբանություններ ոչ մի բացառություն չեն տալիս: Նրանց բոլոր հարուստ այն է, թէ՛ դուստրիկ նոր ապոլոթիզմը կրթադաստիճան նրանց: Իհարկուք թէ՛ Սակայն ինչ բացառություններ կարելի է տալ: Յանձնագրողը թմուռնաշաններ ձեռնիռնում ապացույցանում է, օբրնակի մամբ, որ մինչև այժմ կտակաբանությաննի գրգռանումն է մնացել 18 ազգայնուրի գրառագրուրը: Բաժայայտ է, որ կատակաբանությաննի բան միայն կրոնական, - հա՛ն:

ԲԱՆԱՄԻՐԱԿԱՆ

ՊԱՐԸՊ ՓԱՄԵՐ

VII

Ճարտրեանկ զգոյթիւն—Մկրտումի՞ն թէ թա-
նաւի—նրկրեսանի օրէնքը:—Միմեանց միա են
ուսումս: Սղգում-նոմրը:

Ինչպես հրապարակված գրքի և առօրյա լրատվության հիմամբ, Կապուցյանի փրկոնքը վերցնելու ծրագրած հրապարակները արդեն և ճշտություններ կատարողները եռանդով արբած՝ գլուխ և գրգռված փրկելու և ծածուկել, առանց հարց ու փորձի, ոտու և փուտ վերցնում... մի քանի օրվա ընթացքում փրկելու և աճապարհում Բախնալի: Եւ այս տարբերակի փրկելու, Գրգռվածի լուրը տարբերվում և ամեն

Ի լրումն դժգոհության՝ նախկին հանրապետականների էլ նրան թողեցին ու հեղինակալի Մինչ չըշափառուած ուսանողներով, միւսը կուրսիսաների շըշանը երբեք չի թաղուել նորաքաղաքը ըզիստաթով զարդարուած փողոցներով ու հասարակական այգիները շափիչիքով ոչ ինչ ուշադրութիւն չէին դարձնում ներկայիս ՀՀ քաղաքացիներին։

հին, ինչ է ուղղվում նա այժմ, ինչին է դժգոհ։ Դժին է պակասում նրան. ինչին է ինքն էլ չգիտեր... Այս հարցերը պաշարում էին նրա յուրահավ վրլուխն ու միտքը։ Եվ բոլոր դադար չէին տալու նրանք, բայց էլ դարձնա՞յ մնում էին չլուծուած, առանց բաւարար պատասխանի։

Կիւրճիկներն ու սկեյն ցարպաճակ բողբոխ մայրիկներն ու օթարբեր ջուր վիճակի, իւր անբաղդութեան համար՝ նա չկա-

Եթէ այս դէպքը մի եկեղեցու, հասարկօրէն խառնութիւն չէ և մի հասարակութեան համար խաղաղապահութիւն, սպա քիչ է: Գաճք՝ մի ուրիշ առիթ ինքնին, և ես իմ խօսքերը յետընկելու պատրաստ եմ:

[illegible]

նծում էլ իբրև աշխատանքի վարձ՝ հ-
եր ուրբի, նրա օգնական տրեպացն
ստանում է մնում, մի ուրբի էլ սա
անանում:

Այսպէս՝ Թիֆլիզի արևմտիկացու հ
մինից՝ հարուստ համարում Մոցից
իբրցու երկու պաշտօնանկերը՝ մէջը
էջիբ տաւած՝ խլում են ապարազդ կը-
մը՝ ձեռից սրա ամբողջ ունեցած-շունհ
նախ 4/5-ը, Կարապետ Է. Բուրաք Եւսն

Տվյալները համապատասխանում են իրականությանը:

Նրբարժայի խոսքերին նդխարէ-
 տը միայն մի խոր անոմ պատասխա-
 ւոց . . .

Նկատ լլուրին, թատրոնին, դրօսանք-
 րին և երեկոյնիսին սէղօնը։ Նդխարէ-
 տը՛ որտեղ և զնոմ էր՛ ամեն տեղ աշ-
 ար էր ընկնում իւր տագն—գլուխատու-
 րեւորման և շահինդնեմիտման, այդ ան-
 մամանքը շատ լաւ էր նկատում և ինքը

լատշզգամբը վրայո՛ւ մի շալ ոստերին զը-
ւած տաւոր նշայում է չըբզգատաղ տե-
նեկազգը ծառերին և ոստերին տակ
իւռուած երգիներանգ անտշարայր ծաղիկ-
երերին, նստում է գրեթէ մինչև երեկոյ
ամի քաշիկով վերադառնում է ննջա-
նա՛ն՝ սրբալը աւելի մուշկ, ասիկն սև,
ասն աշնան փշեր . . .

Սերբմացաւ,

Տէս «Արձապանիք» № 48.

